

КРЕАТИВНІСТЬ В ОСВІТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Стратегія сучасної освіти спрямована на розвиток потенціалу студентів як в навчальній, так і майбутній професійній діяльності. Здібність до творчості пов'язана з поняттям креативності (creation від англійського – створення, творення, синоніми – creative – творчий, creativity – творчість).

Розвиток креативності студентів в сучасному суспільстві в корені змінює підхід до самої моделі освіти і вивчення тієї або іншої дисципліни. Сьогодні є великі можливості отримання студентами інформації, її переробки і передачі. У зв'язку з цим завдання викладача значно ускладнилося. Він вже не стільки носій інформації, скільки організуючий суб'єкт, основне завдання якого – розвинути творчі, дослідницькі здібності студентів. Змінюється сам підхід до викладання.

Таким чином, мета навчання і освіти в цілому, як об'єктивна реальність, полягає у формуванні фахівця, здатний мислити творчо, володіє твердістю моральних переконань, необхідною волею і наполегливістю у виконанні рішень, а цього можна досягти тільки шляхом розвитку універсальних здібностей до творчості.

Креативність – здатність перетворювати знання за участю уяви і фантазії. Креативність – це один з 3-х чинників здібностей. Креативність – творчі можливості, що розуміються як здібність людини до нестандартного, нешаблонного вирішення завдань. Сучасна класифікація креативності робить акцент на 2 основних її видах: первинна і вторинна.

Первинна креативність виникає з несвідомого, є джерелом нових відкриттів, реальної новизни ідей, що відхиляються від того, що вже існує, була виявлена у особливо творчих людей, і вважається, що науку можна визначити як метод, завдяки якому нетворчі люди можуть творити і здійснювати відкриття, працюючи з багатьма іншими людьми, будучи акуратними, уважними, педантичними і ін.

Звідси витікає, що у процесі становлення фахівця і подальшого його вдосконалення необхідно як зберегти і розвинути первинну креативність, так і сформувати та постійно підтримувати вторинну креативність.

Основна мета креативної системи освіти – «розбудити» в молодій людині творця і розвинути в ній закладений творчий потенціал, виховати сміливість думки, упевненість у своїх творчих

силах, здатність генерувати нові нестандартні ідеї, що мають загальнолюдську цінність і в той же час не нанесять шкоди природі, виховати потребу в творчому способі життя.

Важливі педагогічні вимоги до креативного освітнього процесу:

– його безперервність і спадкоємність, можливість включення студента, що вчиться, в активне освітнє середовище, уміння самостійно управляти творчим процесом, уміння підвести свої знання під професійно значущі критерії оцінки діяльності фахівця.

Креативна система освіти у ВНЗ передбачає:

– систему інтелектуальної комп'ютерної підтримки мислення як дидактичний засіб;

– забезпечення цілісності вузівських знань за рахунок системи інтегральних ресурсів, передбачених СВО;

– застосування в процесі пошукової діяльності основних інтелектуальних інструментів (проблемна ситуація – виявлення і постановка творчого завдання, цілеспрямований пошук багатоваріантних рішень; оцінка і вибір оптимального варіанту вирішення за критеріями освітнього стандарту);

– використання принципу «Docendo docimus» – «Навчаючи вчимося самі» в процесі навчання і контролю за просуванням в творчій діяльності;

– розвиток професійного інтересу за допомогою інтеграції теоретичного навчання з елементами методології творчості.

Ця класифікація умовна, але вона дозволяє чіткіше уявити собі теоретичні основи креативної системи в цілому. Критеріями оцінки ефективності формування структури творчого системного мислення студентів можуть служити:

– їх здатність здійснювати системний аналіз проблемної ситуації;

– їх здатність виділяти з хаотичної ситуації головне завдання і корективно її формулювати;

– ухвалювати нестандартні управлінські рішення, суть яких направлена на досягнення оптимального кінцевого результату в діяльності.